

vivat academia

secretariaat: Em. Jacquainlaan 126
1000 Brussel tel. 02/218 68 20 giro 000-0429238-13

verantwoordelijk uitgever: F. Mollet
Baron Ruzettelaan 260, 8320 Brugge

verschijnt vijf keer per jaar
Afgegeven te Oostkamp

nr. 63-64 januari-februari 1988

berichtenblad van het Verbond der Vlaamse Academici

Het Verbond der Vlaamse Academici (V.V.A.) hield zijn Algemene Ledenvergadering in Brugge op zaterdag 7 november 1987 rond het thema "POSTAKADEMISCHE VORMING" (PAVO).

Het geheel, opgebouwd op een vooraf gehouden enquête en op het V.V.A.-memorandum dat reeds eerder voorgesteld was aan de pers, wekte ongemeen grote en levendige belangstelling. Dit bleek zowel uit de reacties na de publikatie van het memorandum, als uit de interventies vanuit de zaal tijdens het colloquium.

Dr. J. DENIS, hoogleraar aan de Katholieke Industriële Hogeschool te Hasselt, tevens lid van de V.V.A. werkgroep, maakte vooraf een samenvatting en ontleding van de resultaten der PAVO-enquête.

Daaruit valt te onthouden dat de vrije beroepen het talrijkst PAVO volgen; hier scoren de medische beroepen het hoogst, gevolgd door de burgerlijk ingenieurs, rechten, Germaanse talen, exacte wetenschappen, economie, wijsbegeerte en letteren.

Als organisator treden vooral de universiteiten en de beroepsverenigingen op. Bij de lesnemers waren 75% tevreden en 23% matig voldaan over de kwaliteit van de postakademische leergangen.

Voor de beroepsverenigingen voor tandartsen en apothekers schijnen voortreffelijke organisatoren te zijn en het meeste voldoening te schenken. De vrouwen blijken in de PAVO-kwestie benadeeld te worden, gezien zij hun beroepstaak vaak met een huishoudelijke taak moeten combineren.

Voor het colloquium zelf zetelden in het panel: de vertegenwoordigers der rektoren van de Vlaamse universiteiten Prof. Deruyttere (KUL), Prof. Van Cauwenbergh (RUG), Prof. Van Goethem (UIA), Prof. Bollaert (VUB), Prof. Hendricks (LUC). Het bedrijfsleven werd vertegenwoordigd door Mevr. Daems (VEV). Het V.V.A. vaardigde in het panel algemeen voorzitter R. Devriendt af. De VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) werd vertegenwoordigd door de heer Van de Perre, die tevens de discussies modereerde.

Vanuit de zaal werd aan het gesprek actief deelgenomen door o.m. vertegenwoordigers van diverse beroepsverenigingen en instituten als-

mede gekende ondernemingsleiders.

Het debat leidde tot enkele zeer belangrijke en verstrekkende konklusies:

- er moet gestreefd worden naar coördinatie tussen de verschillende universiteiten; deze moeten komplementair en niet overlappend organiseren;
- er moet permanent overleg komen tussen de universiteiten en vertegenwoordigers van de konsument (bedrijfswereld, beroepsverenigingen,...) zodat lukratieve initiatieven vreemd aan deze instanties, geen kans meer krijgen;
- er werd gepleit voor open lescentra aan de universiteiten in samenwerking met de beroepsverenigingen en de bedrijfswereld, die de modernste audiovisuele technieken ter beschikking zouden stellen van de individuele academicus;
- er zou een lastenkohier moeten opgesteld worden waaraan het ideale PAVO-programma dient getoetst te worden;
- er werd gepleit voor hernieuwing inzake opvatting van de cursussen aan de universiteit: minder detaillistisch en hoogteoretisch maar doorzichtig en up-to-date;
- de basisopleiding aan de universiteiten zou meer opleiding tot persoonlijk werk moeten omvatten en de academicus op die wijze beter voorbereiden tot latere zelfstudie;
- met nadruk werd gepleit voor interne bijscholing voor de universiteitsprofessoren in de schoot van de universiteit;
- vrij algemeen werd aanvaard dat PAVO niet wettelijk verplichtend mag opgelegd worden; staatsinmenging op dit vlak werd stellig afgekeurd; hoogstens wordt een regulerende functie aanvaard;
- gevraagd werd vrije en konstruktieve coördinatie tussen VLIR, beroepsverenigingen en bedrijfswereld;
- een lans werd gebroken voor de oprichting van een instantie die stimulerend zou optreden en waartegenover een meldingsplicht zou bestaan om tot een overzicht te komen van het aangeboden pavopakket in Vlaanderen;
- deze instantie zou bewegwijzerend kunnen optreden voor de individuele academicus.

- Dit colloquium betekende wellicht het startsein voor konstruktief overleg tussen alle verantwoordelijken inzake PAVO en een stap voorwaarts in het toegankelijk maken van PAVO voor alle academici, ook de kansarme en werkloze universitair afgestudeerde! Het document "Resultaten van de PAVO-enquête" gerealiseerd door het Verbond der Vlaamse Academics en het V.V.A.-memorandum kunnen verkregen worden door schriftelijke aanvraag op het centraal sekretariaat, Emiel Jacquemainlaan 126 te Brussel, tel. (02) 218 68 20 (toevoeging 100 fr. voor verzendingskosten).

Markante uitspraken en tussenkomsten

Opgetekend tijdens het *panelgesprek op de algemene ledenvergadering van 7 november te Brugge*. Wij kunnen hier moeilijk, ten behoeve van het thuisfront, in extenso alle uitspraken en tussenkomsten weergeven die tijdens het bijzonder interessante panelgesprek door panelleden en aanwezigen werden naar voren gebracht. Dit lukt ons in de toekomst allicht wel, wanneer alle belangrijke samenkomsten op video zullen worden opgenomen en beschikbaar gesteld. Een heerlijk vooruitzicht voor elke notularis, maar laten wij terzake niet vooruitlopen, in het kielzog van hetgeen wij tijdens deze memorabele zaterdagmiddag in Brugge hebben mogen vernemen.

Op gevaar af van onvolledig te zijn of uitspraken niet binnen de kontekst weer te geven volgen hierna de opmerkelijkste citaten opgetekend te Brugge op 7 november II.

Wij zullen daarbij proberen om ons zoveel mogelijk te houden aan de voorgehouden themata-indeling:

- wildgroei – overlapping – lakunes;
- PAVO-konsumentenproblemen: kostprijs, programma-inhoud, inspraak...
- sanctionering voor niet-deelname aan PAVO: beloning, promotie...

De deelnemers aan dit panel waren: vice-rector DERUYTTERE (KUL), prof. HENDRICKX (LUC), vice-rector VAN CAUWENBERGHE (RUG), prof. VAN GOETHEM (UIA), prof. BOLLAERT (VUB), mevr. DAEMS (VEV), dr. jur. R. DEVRIENDT (voorz. VVA).

A. Wildgroei – overlapping - lakunes

- Een *universitair monopolie* inzake PAVO-initiatieven is *niet gewenst*, men moet de complementariteit van de universiteit met de ervaringen uit de bedrijfspraktijk voorstaan (DERUYTTERE);
- wildgroei betekent ook *verscheidenheid*. PAVO-initiatieven vragen een *interdisciplinaire benadering*, o.m. in het kader van de 3e universiteitsopdracht: het *maatschappelijk dienstbetoon* (BOLLAERT);
- volgens cijfers van de KB werden er tijdens de periode 1980-1983 25% meer academisch geschoolden tewerkgesteld dan tijdens vergelijkbare voorafgaandelijke perioden (DAEMS);

- *tekorten m.b.t. de opleiding* van academisch-geschoolden, vanuit werkgeversoogpunt geconstateerd:

1. gebrek aan *sociale vaardigheden* en *talenkennis*;
2. geen *managementcultuur* noch *onderkenning* van de mogelijkheden van de *nieuwste technologieën*;
3. nijpend *tekort aan noodzakelijke bedrijfsattitudes*: persoonlijkheidskenmerken, sociale vaardigheden, leidinggeving, teamwork, analytisch denken (DAEMS);

- men doet te weinig een beroep op de mogelijkheden geboden door o.m. samenwerkingsprogramma's tussen *ondernemingen en universiteiten* en hogescholen (cfr. het Europese COMETT-programma) (HENDRICKX);
- men onderschat het belang van het *computerondersteund onderwijs*, het gebruik van o.m. de *beeldplaat* en van *videobeeldbanden* in het toegankelijk maken van het kollektief geheugen van de verschillende universitaire disciplines (HENDRICKX).
- Er zouden binnen de universiteiten *open multimediale leercentra* moeten worden opgericht, in samenwerking met de beroepsverenigingen en het bedrijfsleven, waar er o.m. gebruik makend van de nieuwste telemodica technieken (CD-ROM) aan PAVO kan worden gedaan. (HENDRICKX);
- de universiteiten werden sinds 5 jaar niet meer betoelaagd voor nieuwe initiatieven (Bonte uit de zaal);
- waarschuwing vanuit de zaal: opgelet: de profitsektor ziet brood in PAVO, daarom pleit men voor controle en koördinatie, waardering en opvolging van PAVO-initiatieven (tandarts Wellens uit de zaal).

B. PAVO-konsumentenproblemen

- PAVO moet toegankelijk blijven voor de *individuele academicus*, die zelf zijn deelname moet bekostigen, voor de academicus die binnen zijn economische sektor *uitgeteld* is en/of diegene die *werkloos* is (DEVRIENDT);
- Naar bedrijfsgrootte onderscheiden wij de volgende opleidingsvormen:
 - *intern georganiseerde PAVO-opleiding*: bij *multinationals en banken*;
 - PAVO wordt *uitbested*: men kiest de geschikte kaderpersoneelsleden uit en laat ze MBA-kursussen volgen.
 - *tussenkomst* vanwege het bedrijf in opleidingsinitiatieven door de betrokken kaderleden zelf aangevraagd: bij *KMO's* (DAEMS);
- de opportuniteit moet overwogen worden om *multimediaal afstandsonderwijs*, als een bijkomende PAVO-mogelijkheid uit te bouwen. Voordelen van dergelijke opleidingsuren: men stelt zijn eigen studiepakket samen, dat men volgens zijn eigen ritme doorloopt (DAEMS);
- het bedrijf vraagt *inspraak* in het kursusaanbod dat van niveau moet zijn (DAEMS);
- PAVO en permanente vorming moeten in de *vrijtijdsfeer* thuishoren (DE RUYTTERE);

- de gemeenschap (de staat) heeft de *plicht tot basisfinanciering* van de permanente vorming (VAN CAUWENBERGHE);
- de overheid moet de mogelijkheden scheppen om bvb ambtenaren, onderwijsmensen en werklozen (RVA-regeling) op goedkope wijze aan PAVO te helpen (VAN CAUWENBERGHE);
- PAVO in de *vrijtijdssfeer*, akkoord als het de *algemene vorming* betreft, in de *beroepssfeer* moeten personeelsleden kunnen *vrijgemaakt worden* voor het uitvoeren van opdrachten om bvb aan permanente beroepsvorming deel te kunnen nemen (VAN GOETHEM);
- PAVO moet steunen op een universitaire onderbouw, de *uitbouw kan gebeuren* in samenwerking met beroepsverenigingen en bedrijven (uit de zaal);

C. Sanctionering

- men moet PAVO *onweerstaanbaar aantrekkelijk* maken, (VAN CAUWENBERGHE) terwijl tegelijkertijd de *kwaliteit van het onderricht* moet gegarandeerd blijven;
- er moet gedacht worden aan een gunstige uitbouw van het *betaald edukatief verlot* door bvb de *loongrens te doen springen* naar de ambtenaren en de onderwijsmensen toe. (VAN CAUWENBERGHE);
- PAVO mag *niet verplicht worden gemaakt*, wij moeten zeer omzichtig zijn inzake opgelegde bijscholing gezien de *negatieve ervaringen* bvb in de sectoren: diensthoofden veiligheid, ziekenhuisapothekers, bestuurswetenschappen, huisartsen (VAN GOETHEM);
- de apothekersinitiatieven inzake PAVO gebeuren vanuit de praktijk binnen stuurgroepen maar in de *beste verstandhouding met de universitaire fakulteiten*; (apr. BROECKX uit de zaal) *de Algemene Pharmaceutische Bond*, ons nationaal overkoepelend organisme, koördineert al deze activiteiten en maakt ze beschikbaar voor alle gegadigden. Wij kosten de staat niets en vragen ze ook niets (BROECKX);
- De PUO — specifieke apothekers PAVO — gaat twee richtingen uit: *bijblijven en bijleren*, verplichting brengt geen oplossing, het onderricht moet gebruik maken van de *nieuwste technologische verworvenheden* (videocassetten, videotekst, laser-disk) inzake de *kommunikatietechniek* (apr. BROECKX uit de zaal);
- waarom geen *PAVO voor universiteitsprofessoren?* (B. VANHAVERBEKE uit de zaal);
- de *PAVO-koördinatie* kan niet aan de centrale staat noch aan de deelregeringen (gebrek aan middelen) worden toevertrouwd' hier heeft de *VLIR* een belangrijke opdracht te vervullen (Dr. CARPENTIER uit de zaal);
- wie betaalt de PAVO-nota, overheidsinmenging moet worden ingeperkt. (dr. jur. D. GLAS uit de zaal).

V.V.A. – SLOT – PANEL “PAVO”

Mij rest de opdracht dit panelgesprek af te ronden en dus uw receptie nog even uit te stellen. Ik ben ervan overtuigd dat u dat laatste niet erg vindt, want de echte universitair – en het is evident dat een eminente vereniging als het V.V.A. alleen echte universitair – leeft natuurlijk van geestelijk voedsel.

1. Het is opvallend hoe het V.V.A.-memorandum het volgende *uitgangspunt* hanteert: “Van een academicus die naam waardig heeft men in alle tijden mogen verwachten dat hij ook na het behalen van het eindexamen “poogde bij te blijven” en zijn intellectuele bagage wilde vergroten door zelfstudie”. Dit is een belangrijk en korrek uitgangspunt: postacademische vorming is een zelfstudieopdracht voor de academicus of academica, of er nu voorzieningen zijn of niet. Daarmee is ook gezegd dat de postacademische vormingsopdracht zich niet beperkt tot die domeinen waarvoor al dan niet verplichte voorzieningen bestaan. Een universitaire *vorming* is niet alleen Ausbildung (scholing), maar ook en vooral Bildung (vorming, PAVO). Het V.V.A.-memorandum sluit daarop ook aan, wanneer het spreekt over “polyvalente cursussen” als vorm van bijscholing, en van de “aanvulling van de universitaire basisopleidingen met een multidisciplinair pakket”. Men kan aan dit uitgangspunt alleen toevoegen dat PAVO indien niet altijd verplicht of “onweerstaanbaar aantrekkelijk”, dan toch onvermijdelijk is geworden. Begrippen als “leerplicht” of “eeuwige student” (o tempora!) hebben haast ongemerkt een nieuwe inhoud gekregen.
2. DE VVA-teksten en ook deze studienamiddag behandelen in hoofdzaak twee vragen: is het mogelijk aan te geven wat een goed PAVO-pakket kenmerkt (meteen zou men ook weten wat een minder goed pakket kenmerkt) en ten tweede, kunnen wij zeggen hoe de PAVO-markt er in haar geheel zou moeten uitzien.
 - a. Hoewel het zeer moeilijk is om algemene kenmerken aan te geven van de uiteenlopende aanbiedingen die voor zeer verscheidene deelgroepen bestemd zijn, en hoewel de discussie nog niet afgerond is, kunnen we toch een eerste schets van een ideaal programmakoncept maken. Op grond van ervaringen in de VL.I.R. pleit ik ervoor dat men voor elk programma een dossier of een lastenkohier zou opstellen, waarin een antwoord gegeven wordt op een achttal vragen.
 - Op welke behoefte, op welke vraag speelt het programma in; waar situeert het zich in de bvb. door het V.V.A. gegeven definities die trouwens niet in tegenstrijd zijn met andere definities zoals die van de VL.I.R.

- Waar situeert het aanbod zich, en dit ten aanzien van vergelijkbare binnenlandse en buitenlandse initiatieven (inhoudsomschrijving en vergelijking).
- Men zou moeten aantonen dat men gezocht heeft naar de besten onder de beschikbare personen om het programma te verzorgen.
- Er moet een verantwoording gegeven worden van de kostprijs, van de geveerde tijd, van de geografische lokalisatie en spreiding, en van de meerwaarde die het programma oplevert (diploma, beloning, financiële promotie).
Vooral in verband met kostprijs en geveerde tijd zou men zeker bij onmisbare PAVO's expliciet de democratiseringsvraag moeten beantwoorden: heeft elke gegadigde kans tot deelnemen?
- Er moet geantwoord worden op de vraag of het programma via moderne media kan tot stand gebracht worden.
- Er moet in alle geval expliciet een evaluatieprocedure voorzien worden.
- Er moet een universitaire referentie ingebouwd worden: d.w.z. ofwel werken universiteiten mee aan het programma ofwel richten zij het in ofwel zouden zij daadwerkelijk betrokken moeten zijn bij de evaluatie.
De voorkeur is ons niet ontgaan die V.V.A. in dit verband uitgesproken heeft voor de universiteiten wegens hun infrastructuur, hun kennis en hun relatieve belangeloosheid. Ik voeg eraan toe, de PAVO is ook een belangrijke leverancier van ervaring, inzichten en bekommernissen ten voordele van de universiteiten.
- Is op de bovenvermelde vragen zoveel mogelijk een gezamenlijk antwoord verstrekt door inrichters en "kliënteel" samen? Gezien de afstemming van vraag en aanbod hier essentieel is, en gezien het gaat over volwassenenvorming, is de inspraak van het cliënteel essentieel.

Dit lijkt een lange vragenlijst, maar hij vraagt niet zoveel moeite als de wil maar bestaat om hem, al was het maar voor het essentiële te beantwoorden. Hij is trouwens op een stuk ervaring in de VL.I.R. getoetst.

b. Betreffende de tweede vraag citeer ik uit het Nederlandse maandblad "Modulair" (Open Universiteit, november '87):

"Men stelle zich voor: een niet te groot bedrijf moet tien personeelsleden bijgeschoold hebben op het terrein van de kantoorautomatisering. De directeur of de personeelschef die op zoek gaat naar mogelijkheden, mag zich wel een flink kapmes aanschaffen om in de jungle van opleidingen, cursussen en instituten datgene te vinden wat hij nodig heeft. Aan aanbiedende instellingen bestaat er in Nederland zeker geen gebrek, maar tegelijkertijd is de aanbodzijde van de markt verre van doorzichtig. Her- en bijscholing en

volwasseneneducatie in algemene zin zijn te belangrijk om de bestaande versnippering te laten voortbestaan.

Tot nu toe is het niet gelukt al die verbrokkelde activiteiten volgens één patroon te rangschikken. Internationaal slaat Nederland daarmee een slecht figuur. In omringende landen als Groot-Brittannië en West-Duitsland is de structuur van de volwasseneneducatie stukken helderder en dat zal een van de oorzaken zijn van het feit dat de deelneming aan het "navormingsonderwijs" daar hoger is dan in Nederland".

De navormingsinitiatieven die totnogtoe bestaan zijn het gevolg van afzonderlijke, meestal particuliere initiatieven.

(Ik wil er terloops nogmaals aan herinneren dat de universitaire instellingen hiervoor in de regel niet gefinancierd worden, terwijl ze er wel kosten voor dragen – een toestand die niet zal kunnen blijven duren).

Het vrije initiatief is in PAVO dus van uitzonderlijk belang, ook voor de dynamiek (bvb. opkomen, verbeteren of afsterven) van programma's.

Het zou niet wijs zijn dat initiatief te belemmeren, maar het zou wel wijs zijn om er iets aan toe te voegen, en ook hier put ik uit het ideeëngoed van de VL.I.R. Het zou nuttig zijn dat er een instantie bestaat – ik ben hier niet aan het pleiten voor de VL.I.R., en zeker niet voor de VL.I.R. alleen, maar voor een centrale instantie – tegenover wie, ten eerste, er een meldingsplicht (cfr. lastenkohier) bestaat: en die, ten tweede, zou kunnen stimuleren, bvb. door het verlenen van een financiële premie of/een kwaliteitslabel aan de programma's die zij goedvindt. Op die wijze kan er in de PAVO een bewegwijzering komen. Ik vind dat de cliënt recht heeft op een dergelijke bewegwijzering.

Dat zou een belangrijke bijdrage zijn tot een thans onbestaand globaal beleid inzake PAVO. Deze wegwijzer is onmisbaar al was het maar om de gebruiker te helpen in een doolhof.

Als Overheid, inrichters en konsumenten van programma's dit niet tot stand brengen, dan moet er maar een konsumentenorganisatie opgericht worden.

3. Mijnheer de Voorzitter

Tot slot feliciteer ik u en het V.V.A. met deze enquête, dit memorandum en deze studienamiddag. U vormt een gelukkige uitzondering op een algemene regel in Vlaanderen, regel die wil dat men universitaire en academische kwesties in feite niet belangrijk vindt. Bovendien hebt u in de enquête en in het memorandum een werkstuk afgeleverd dat ongetwijfeld een bijdrage betekent tot de ontwikkeling van PAVO in het algemeen, en waarmee in elk geval in de universiteiten en in de VL.I.R. voortdurend rekening zal moeten gehouden worden.

Dank aan iedereen voor de aandacht.

J. VAN DE PERRE

Hulde aan de studentenleider Jef Van den Eynde

Zaterdag 31 oktober 1987 werd om 15 uur op het kerkhof van Vlierbeek (Leuven) de vernieuwde grafzerk van de grote studentenleider en vooraanstaand Vlaming Jef Van den Eynde onthuld. Aanwezig was een delegatie van V.V.A.-Brabant, dr. Mon de Goeyse de onvermoeibare bevorderaar van het studentenleven en bewaarder in het A.M.V.S. van een uitgebreid archief over het Vlaamse studentenleven in al zijn aspecten, van K.V.H.V.-Antwerpen en van N.S.V. De verbondsvlag werd op het graf gespreid en na de toespraken ter onthulling weggenomen; het N.S.V. liet ook zijn vlag wapperen.

Er waren toespraken van dr. Mon de Goeyse, ir. Paul Meulemans, voorzitter V.V.A.-Brussel en Luc van Lauwe, praeses K.H.V.H.-Leuven. De toespraak van P. Meulemans geeft uitvoerig omschrijving van de figuur van Jef Van den Eynde en doel van het opzet.

Hier volgt deze:

Wij staan hier piëteitsvol aan het graf van Jef Van den Eynde. Wie was deze glorieuze man die wij nu nog na zoveel jaren herdenken?

Hij was de grootste studentenleider die Leuven ooit kende. Zijn verwezenlijkingen waren talloos. Hij was de belichaming in zijn tijd van het Vlaamse idealisme en hij inspireerde een heel studentengeslacht, dat hij bracht op een nooit gezien peil van cultuur en Vlaams-nationaal plichtsbef.

Veredeling van het studentenleven, opvoeding tot kunstzin, ontwikkelen van volksfierheid, stichten van een corpsgeest waren zijn werk. Een tweede als hij zal men waarschijnlijk nooit kennen. Hij drukte zijn stempel op twee generaties en vormde talloze Vlaamse intellectuelen.

Tot daar getuigenissen van enkelen die hem en zijn werk kenden. Jef Van den Eynde, geboren in Olsene op 21.12.1879, kwam van 1899 tot 1908 naar Leuven, studeerde geneeskunde en rechten, maar zette al zijn tijd in voor een veelzijdige organisatorische bedrijvigheid. Hij was sekretaris van "Met Tijd en Vlijt", het letterlievend genootschap, praeses van de Oostvlaamse Gilde; hoofdredakteur van "Ons Leven" van 1901 tot 1908 en praeses van het Vlaams Verbond (nadien K.V.H.V.) van 1905 tot 1907.

Hij was een groot muzikkenner en lanceerde veel jonge toondichters uit zijn tijd; hij bracht beroemde letterkundigen naar Leuven evenals Vlaamse voormannen. Al wat in Vlaanderen belangrijk was kwam dank zij hem bij de studenten. Hij voerde de keurige studentenpet in, verschillend van kleur voor elke gouwgilde. Dikwijls betaalde hij veel initiatieven uit eigen zak. Hij was een boeiend en gezellig man, een verfijnde geest, een doordrijver.

Ook na zijn studententijd zette hij zich in voor volksverheffing. Hij was een strijdend Vlaming in de meest moeilijke omstandigheden. Verbannen naar Maastricht gaf hij er privé muziek- en

taallessen; in de wandeling heette men hem Prof. José de Bie, maar hij had het financieel moeilijk.

Mijn vader heeft hem persoonlijk goed gekend in zijn studententijd en bleef nadien in Maastricht zijn trouwe vriend. Als hij over Jef sprak was het als over de hoogste idealist, de fijnste mens mogelijk.

Ik herinner me mijn ontmoetingen als kind met Jef. Vol attenties wist hij de grote ouderdomskloof te overbruggen. Een verfijnd man!

De enige maal dat hij nog in Vlaanderen terugkeerde was in 1929 bij mij thuis in Tongeren. Kort nadien is hij schielijk gestorven.

Zelf herinner ik mij de ontroerende begrafenis waar het Verbondsvaandel de lijkist bedekte. Nederlandse vrienden brachten een grafsteen aan met het uitvoerig opschrift dat we nu nog lezen. Het stoffelijk overschot werd op 23.3.55 door K.V.H.V. naar hier in Vlierbeek overgebracht.

Mettertijd was het opschrift verweerd geraakt. Het Verbond der Vlaamse Academici had zich echter in 1970 geëngageerd om het graf te onderhouden. Daar de tekst bijna onleesbaar geworden was vond men een redelijke oplossing in een nieuwe dekplaat waar de oude tekst werd op ingebeiteld.

Het V.V.A., dat gesproken is uit de gouwbonden voor oud-studenten op het einde van de 19e eeuw en via de tussenorganisaties K.V.O.H.V. en A.V.O.H.V. de traditie bestendigde tot het zijn huidige naam V.V.A. heeft aangenomen, is een rechtstreekse afstammeling van de traditie die Jef Van den Eynde tot leven bracht. Het meent deze Vlaamse strijdbaarheid te moeten voortzetten. Het was dus redelijk dat het erop stond zich voor de restauratie van het graf in te zetten en zich bij de hulde aan te sluiten. Het is een verdomde plicht de voorgangers te eren!

Tevens herdenken wij Marcel Reynders die hiernaast ligt. Alhoewel geen student was hij een promotor van het K.V.H.V. en het Vlaams studentenleven. Hij heeft in de schaduw dikwijls het voortbestaan van het K.V.H.V. helpen verzekeren.

Aan deze twee grote voormannen mogen wij een bescheiden hulde brengen. Dat het huidige geslacht van studenten en oud-studenten hen blijve herdenken!

Uit de afdelingen

V.V.A.-Antwerpen

Dinsdag 23 februari:
Pater Lenders S.J. over "Maria-Theresia",
Rubenshof, Groenplaats 9, 2000 Antwerpen,
om 20.30 u.

Dinsdag 1 maart:
H. De Ridder (De Standaard) over "Ziekenfondsen, groei en misgroei",
Rubenshof, om 20.30 u.

Zondag 6 maart:
Bezoek aan de tentoonstelling "De Azteken, kunstschaten uit het oude Mexico",
Kon. Museum voor Kunst en Geschiedenis,
Jubelpark, 1040 Brussel.
Bijeenkomst om 10.45 u.

Vrijdag 11 maart:
Toneelvoorstelling in "Het Appeltje",
Lange Nieuwstraat 81, 2000 Antwerpen,
"Het dagboek van Breznev", door J. Bethencourt.
Begin om 20.30 u.

Dinsdag 22 maart:
Debat over de economische toestand in ons land, door André Leysen en Hugo Schiltz. Moderator: Frans Verleyen (Knack).
Auditorium van de Kredietbank, Torenggebouw, Eiermarkt, 2000 Antwerpen, om 20.30 u. (Parkeergelegenheid in de KB). Na afloop biedt de KB een receptie aan.

Dinsdag 29 maart:
Frans Boenders over "Inleiding tot de Oosterse godsdiensten".
Rubenshof, 20.30 u.

Limburg

26 februari:
Russische info-avond in de Kredietbank.

4 maart:
Ir. J.P. De Magnee over "Toepassingen van thermografie in de industrie en in de privatebouw".

26 maart:
Bezoek aan Janssen Pharmaceutica.

Van 5 tot 12 maart:
Uitstap Moskou-Leningrad.

Brussel

25 februari:
Bhadra Ranchot, Ambassadeur Zuid-Afrika bij de E.E.G.
"Zuid-Afrika: Hervorming revolutie".
Astoria hotel.

17 maart:
Prof. M. Janssens over "Hoort cultuur en beeldcultuur in konflikt".
Kredietbank.

22 april:
Luitenant-Generaal Deneve over "De Nederlanden en de vrijheid".
Astoria hotel.

Meetjesland

25 februari:
"Wat met het onderwijs", door A.M. Veyts.

Maart:
Muziekavond: "De harp".

April:
Kinderdag met bezoek aan Meli.

Gent

9 maart:
M. Depraetere over "Actuele bio-etische problemen".

23 april:
Bedrijfsbezoek aan Monsanto Antwerpen.

Brugge

26 februari:
Prof. Locufier, Rector V.U.B., over "Gezondheidszorg, ook een economisch probleem".
B.B.L., Markt Brugge.

18 maart:
Prof. Van der Haeghen over "Brussel, Vlaamse hoofdstad... zonder Vlamingen".

22 april:
Panelgesprek: "Mediabeleid in Vlaanderen".

Ieper

26 februari:
Kamermuziek door Mr. De Jaegher R., L. Vanlede, D. Viaene.

25 maart:
Prof. Libbrecht over "De mens is de herder van de natuur".

24 april:
Busreis Frans Vlaanderen.

Oostende

26 februari:
Jos Meersmans over "Spelenderwijs rond Bach". Muzikale voordracht.

26 maart:
Wijnavond met Californische wijnen.
Vossenhol, Stene.

22 april:
Prtof. Dr. Top over "Humor, moppen, volkswijsheid, zwarte magie".
Biljart Palace.

Campinia

25 februari:
"Ferdinand Verbiest, missionaris of spion?", door M. Van Nieuwenborgh, vice-direkteur China-Europa.
Instituut K.U. Leuven.

18 maart:
"Kreta, het andere Griekenland", door R. Van Dijk, eerste producer B.R.T. Oost-Vlaanderen.

27 april:
Gesprek met gemeenschapsminister Jos Dupré over: "Actuele Kempische Problemen".

Klein Brabant

16 februari:
Frans Boenders, eerste producer van de B.R.T. komt ons onderhouden over: "Religie in het Oosten".

15 maart:
Prof. C. Neutjens over: "Erotiek in de literatuur".

19 april:
Mark Van den Abbeele over: "Diamant".

Taxandria

11 februari:
Jozef Deleu en "Leven op een grens".

10 maart:
Prof. Schotsmans over: "Bio-medische ethiek".

21 april:
Hugo De Ridder over: "De menselijke aspecten achter de politiek".

Sterfgevallen:

wij bieden ons oprecht medeleven.

- De heer Nestor Van der Biest, geboren te Erpe op 9.7.1902 en overleden te Heverlee op 16.12.1987.
- De heer Dirk Vandermoere, geboren te Brugge op 10.10.1943 en er overleden op 25.8.1987 (afd. Brugge).
- Mevrouw Madeleine Devos, moeder van ons medelid Pierre De Brabandere, overleden op 10.8.1987 (afd. Brugge).
- De heer Pierre Delahaye, echgenoot van ons medelid Maggy Logghe, geboren te Ieper op 24.3.1940 en overleden te Brugge op 27.10.1987 (afd. Brugge).
- De heer Dirk Slosse, geboren te Brugge op 3.5.1960 en overleden te Oostkamp op 28.9.1987 (afd. Brugge).
- De heer Vic Geerkens, echtgenoot van Lut De Graeve, overleden op 7.1.1988 (afd. Limburg).

- Mevrouw Marie-Louise Casselman, moeder en schoonmoeder van Roland en Lieve Callewaert-Tanghe, overleden op 10.11.1987 (afd. Limburg).
- Mevrouw Bertha Lanbie, moeder en schoonmoeder van Paul en Gaby Liefsoens-Truyens, overleden op 11.11.1987 (afd. Limburg).
- De heer Paulus Boonen, vader van Mathieu Boonen-Janssen, grootvader van Marleen Boonen, overleden op 17.12.1987 (afd. Limburg).
- De heer Eric Gistelinckx, overleden op 19.8.1987 (afd. Kortrijk).

Huwelijken: behouden vaart!

- Greta en Philip, zoon van Piet en Monique Martens, op 16.1.1988 (afd. Limburg).
- Eric en Rita Meersman-Grosemans, beiden V.V.A.-lid, op 6.2.1988 (afd. Limburg).
- Ir. Karel Segers en tandarts Kathleen Van Laethem, op 7.11.1987 (afd. Jong-V.V.A. en Antwerpen).

Geboorten: onze hartelijke gelukwensen!

- Line, op 6.10.1987, dochtertje van Peter en Annick Vyvey-Bauwens (afd. Kortrijk).
- Philippe, op 30.12.1987, kleinzontje van Hilaire en Nicole Van Kerckhove-Vermeulen (afd. Limburg).
- Caroline, op 26.10.1987, dochtertje van Jozef en Gerty De Smit-Goossens (afd. Limburg).
- Ann, op 15.9.1987, dochtertje van Jan en Lut Gommers, kleindochter van Staf en Alida Gommers (afd. Limburg).

Promotie: van harte proficiat!

- Dr. Ir. De Bruyne, Associate Director R & D, N.V. Bekaert S.A., werd verkozen tot voorzitter van de Working Party Filtration and Separation of the E.F.C.E. (European Federation of Chemical Engineering). Hij volgt in deze functie Prof. J. Hermia, U.C.L. op, die de tweede voorzitter van de werkgroep was. De eerste voorzitter was de heer Marie van de French Filtration Society.
Dr. De Bruyne is voorzitter van het Flemish Chapter of the Filtration Society en van het Genootschap Mechanische Scheidingstechnieken en Deeltjestechnologie van het T.I.-K.VIV. Hij is bij de N.V. Bekaert S.A. verantwoordelijk voor het onderzoek in verband met metaalvezels en gesinterde metaalvezelfiltermedia.
- Bij het Eeuwfeest herstichte Violieren kreeg de heer Marc de Schrijver, voorzitter van de Conventie der Schuttersgilden, een onderscheiding voor verdiensten uitgereikt (afd. Antwerpen).

OPROEP

Verwisseling van kledingstuk

Na afloop van de feestmaaltijd op zaterdag 7 november te Brugge werd de korte, zwarte astrakanmantel van Mevr. Roose-De Kersgieter medegenomen en een eveneens korte, zwarte astrakanmantel werd achtergelaten. In deze laatste bevond zich een sleutel. Evident gaat het hier om een vergissing. Wil de dame, die een dergelijk kledingstuk droeg, dit even nagaan, en dan contact opnemen met het telefoonnummer (050) 34 30 61. Ons adres is: Sinte Claradreef 59 te 8000 Brugge.